

opusdei.org

Benedikt XVI. hodnotí svoji cestu do České republiky

Na Generální audienci ve středu 30. září na Náměstí sv. Petra v Římě se papež vrátil ke své návštěvě naší země.

02.10.2009

Drazí bratři a sestry,

Jako obvykle po zahraničních apoštolských cestách využiji dnešní generální audienci k promluvě o pouti, kterou jsem v uplynulých dnech vykonal do České republiky.

Činím tak především na poděkování Bohu, který mi umožnil tuto návštěvu uskutečnit a který ji bohatě požehnal. Byla to opravdová pouť a zároveň mise v srdci Evropy: pouť proto, že Čechy a Morava jsou více než tisíc let zeměmi víry a svatosti; mise proto, že Evropa potřebuje v Bohu a v jeho lásce opět nalézt pevný základ naděje. Není náhoda, že svatí evangelizátoři tamějšího obyvatelstva, Cyril a Metoděj, jsou společně se svatým Benediktem patrony Evropy. „Láska Kristova je naší silou“ – to bylo motto cesty, tvrzení, které odráží víru mnoha hrdinských svědků z doby minulé i nedávné. Mám na mysli zejména minulé století. Především však vyjadřuje jistotu dnešních křesťanů. Ano, naší silou je láska Kristova! Síla, která inspiruje a oživuje pravé revoluce, pokojné a osvobozující, a která je nám oporou ve chvílích krize a poskytuje nám útěchu, když namáhavě získaná svoboda riskuje,

že ztratí sebe samu, svou vlastní pravdu.

Přijetí, kterého se mi dostalo, bylo srdečné. Prezident republiky, kterému vyjadřuji znovu své uznání, byl při různých příležitostech osobně přítomen a přijal mne spolu s mými spolupracovníky ve svém sídle, historickém hradu hlavního města. Celá biskupská konference, zejména kardinál pražský arcibiskup a brněnský biskup mi s velkou vřelostí dali zakusit hluboké pouto, které pojí české katolické společenství s Petrovým nástupcem. Jim také děkuji za důkladnou přípravu liturgických slavností. Jsem také vděčný všem občanským i vojenským představitelům a těm, kdo se různými způsoby podíleli na zdařilém průběhu mojí návštěvy.

Láska Kristova se začala zjevovat na tváři Dítěte. První etapa návštěvy po příjezdu do Prahy se totiž konala v

kostele Panny Marie Vítězné, kde je uctíváno Jezulátko, známé právě jako Pražské Jezulátko. Ona soška poukazuje na tajemství Boha, jenž se stal člověkem, na „blízkého Boha“, jenž je základem naší naděje. Před „Pražským Jezulátkem“ jsem se modlil za všechny děti, za rodiče a za budoucnost rodiny. Právě „vítězství“, o které dnes prosíme Marii, je vítězstvím lásky a života v rodině a ve společnosti!

Pražský hrad, jenž je mimořádný z historického i architektonického hlediska, nabízí obecnější reflexi: do svého rozsáhlého prostoru pojímá četné památky, prostředí a instituce, takřka jako znázornění určité *polis* – obce, v níž probíhá harmonické soužití katedrály a paláce, náměstí a zahrady. Moje návštěva se tak v toto kontextu mohla dotknout obou prostředí, občanského i náboženského, která nestojí proti sobě, ale jsou si harmonicky blízká,

byť odlišná. Ve svém vystoupení před politickými a občanskými představiteli a diplomatickým sborem jsem chtěl poukázat na nerozlučný svazek, který nutně vždycky existuje mezi svobodou a pravdou. Z pravdy není třeba mít strach, protože je přítelkyní člověka a jeho svobody. Ba dokonce: jedině v upřímném hledání pravdy, dobra a krásy lze reálně nabízet budoucnost dnešní mládeži a příštím generacím. Ostatně, co jiného přitahuje tolik lidí do Prahy, ne-li její krása, krása, která není jenom estetická, ale historická, náboženská a v širokém smyslu lidská? Kdo zastává odpovědnou roli na politickém a výchovném poli musí umět čerpat ze světla oné pravdy, která je odrazem věčné Moudrosti Stvořitele, a je povolán ji osobně dosvědčovat vlastním životem. Jedině seriózní úsilí o intelektuální a morální opravdovost je hodno oběti těch, kteří za svobodu draze zaplatili!

Symbolem této syntézy pravdy a krásy je nádherná pražská katedrála, zasvěcená svatým Vítovi, Václavovi a Vojtěchovi, kde se konala bohoslužba nešpor spolu s kněžími, řeholníky, seminaristy a představiteli laiků, zapojených do církevních sdružení a hnutí. Pro společenství středovýchodní Evropy jsou nynější chvíle obtížné. V důsledku dlouhé zimy ateistického totalitarismu se hromadí škodlivé účinky západního sekularismu a konzumismu. Proto jsem všechny povzbuzoval, aby čerpali stále novou energii od Zmrtvýchvstalého Pána, aby mohli být ve společnosti evangelním kvasem a zapojovat se, jak už se to děje, do charitativních, ale ještě více do výchovných a vzdělávacích aktivit.

Toto poselství naděje, založené na víře v Krista, jsem adresoval celému Božímu lidu na dvou velkých eucharistických slavnostech, které se

konaly v Brně, hlavním městě Moravy, a ve Staré Boleslavi, místě mučednictví svatého Václava, hlavního patrona českého národa. Morava bezprostředně připomíná svaté Cyrila a Metoděje, evangelizátory slovanských národů, a tedy onu nevyčerpatelnou sílu evangelia, které jako řeka živé vody protéká napříč dějinami a kontinenty a přináší všude život a spásu. Nad portálem brněnské katedrály jsou vytesána Kristova slova: „Pojďte ke mně všichni, kdo jste obtíženi, a já vás občerstvím“ (*Mt 11,28*). Stejná slova zazněla minulou neděli během liturgie jako ozvěna nepomíjivého hlasu Spasitele, naděje národů včera, dnes i vždycky. Vláda Kristova, vláda milosti a milosrdenství, dává výmluvná znamení v existenci svatých patronů různých křesťanských národů, jakým je právě Václav, mladý český král z 10.století, který se vyznačoval svým příkladným křesťanským svěděním

a který byl zabit svým bratrem. Václav dával přednost království nebeskému před kouzlem pozemské moci a zůstal tak navždy v srdci českého lidu jako vzor a ochránce v rozmanitých událostech dějin. Početnou mládež, pocházející také ze sousedních národů a přítomnou na svatováclavské mši, jsem pobídnul, aby v Kristu rozpoznali nejopravdovějšího přítele, který naplňuje nejhlubší touhy lidského srdce.

Nakonec musím zmínit další dvě setkání: ekumenické a setkání s akademickou obcí. Na tom prvním, které se konalo v arcibiskupském paláci, jsem se setkal se shromážděnými představiteli různých křesťanských společenství České republiky a se zástupci židovské obce. V souvislosti s dějinami této země, která, bohužel, zakusila trpké konflikty mezi křesťany, je důvodem upřímné

vděčnosti Bohu, ocitnout se shromáždění společně jako učedníci jediného Pána, sdílet radost víry a historické odpovědnosti před soudobými výzvami. Snaha postupovat vpřed ke stále plnější a viditelnější jednotě věřících v Krista, posiluje a zefektivňuje společné úsilí o opětovné objevování křesťanských kořenů Evropy. Tento poslední aspekt, který velmi ležel na srdci mému milovanému předchůdci Janu Pavlu II., vyšel najevo také na setkání s univerzitními rektory, představiteli profesorů a studentů a jiných významných osobností kulturního prostředí. V tomto kontextu jsem zdůraznil roli univerzitní instituce, jedné z nosných struktur Evropy, která má v Praze jednu z nejstarších a nejuznávanějších univerzit, Karlovu univerzitu, podle jména císaře Karla IV., který ji založil spolu s papežem Klementem VI. Univerzita je vitálním prostředím společnosti, zárukou svobody a rozvoje, jak

dokazuje skutečnost, že právě z univerzitních kruhů v Praze vzešla tzv. „sametová revoluce“. Dvacet let po této historické události jsem předložil pojetí integrální lidské formace, založené na jednotě poznání, zakořeněného v pravdě, a odporující nové diktatuře relativismu, vázané na technickou nadvládu. Humanistická a vědecká kultura nemohou být odděleny. Naopak, jsou to dvě tváře téže mince. Znovu nám to připomíná česká země, vlast velkých spisovatelů jakým je Kafka a opat Mendel, pionýr moderní genetiky.

Drazí přátelé, děkuji Pánu za to, že mi touto cestou umožnil setkat se s lidem a církví hlubokých historických a náboženských kořenů u příležitosti letošních výročí různých událostí vysokých duchovních a společenských hodnot. Bratry a sestry České republiky znovu odkazují k poselství naděje a

povzbuzuji k odvaze dobra, aby
budovali dnešek i zítřek Evropy.
Plody své pastorační návštěvy svěřuji
přímluvě Panny Marie a všem
světcům a světicím Čech a Moravy.

přeložil Milan Glaser

www.radiovaticana.cz

.....

pdf | dokument generován automaticky
z [https://opusdei.org/cs-cz/article/
benedikt-xvi-hodnoti-svoji-cestu-do-
ceske-republiky/](https://opusdei.org/cs-cz/article/benedikt-xvi-hodnoti-svoji-cestu-do-ceske-republiky/) (21.02.2026)